

Tommy 17-09-2004 - 19-10-2010

Dit is Tommy. We adopteerden deze supermooie grote greyhound in juni 2008.

Hij was bruin (dood haar) en mager en had een grote wonde op zijn bil achteraan.

Toen hij voor het eerst kennismakte met ons jack Russeltje Zohra, dacht hij dat ze een konijntje was en in één flits pakte hij haar met zijn tanden bij haar hoofd en liet niet los. 2 dagen later lagen ze samen naast elkaar in ons salon.

Ook de katten zagen er zeer leuk uit om achter te jagen, ook al zou hij katvriendelijk zijn volgens de advertentie. Met geduld en door consequent te zijn was hij na enkele weken zeer lief voor de katten. Hij leerde heel snel.

Tommy werd een echt lid van het gezin, hij was heel lief, rende graag door de wei, ging heel graag wandelen in het bos en gaf ons heel veel kopjes.

Zijn bruine haren werden zwart en mooi blinkend en zijn zelfvertrouwen groeide en groeide. Hij leerde blaffen van Zohra en samen waren ze een super goed waak team. Het liefst vertoefde hij buiten, zeker na zijn avondeten, dan moest je hem niet vragen of hij graag binnen wou, want dan kwamen alle honden en hun baasjes wandelen in het bos naast ons en dat wou hij niet missen!

In de september 2010 begon hij te manken met zijn rechterachterpoot. Het werd steeds erger en onderzoek wees op 3 opties: een schimmel (moeilijk te genezen), een bacterie (moeilijk te genezen) of in het ergste geval botkanker (niet te genezen en zeer pijnlijk en snel opkomend).

Er moest een stukje bot uit zijn heup worden weggehaald om te onderzoeken. Sinds die operatie ging het steeds erger en had hij steeds meer pijn. Het was superzielig en hij kon niet zelfstandig gaan liggen. Hij kreeg heel wat medicatie en morfine, maar hij was altijd onrustig. Mijn mama sliep elke nacht bij hem. We moesten wachten op de uitslag van de biopsie, maar die kregen we pas over een dikke week, de dierenarts raadde ons aan te af te wachten. Als het geen kanker was dan konden ze hem nog redden. Maar elke dag werd het erger en hij werd zelfs agressief als je hem knuffelde omdat het zo'n pijn deed, hij kon niets meer verdragen. Ons mama kreeg een beet in haar bovenarm. Tommy was er zelf niet goed van, hij bedoelde het niet zo.

Omdat Tommy zo verschrikkelijk veel pijn had besloten we om hem te laten inslapen, het kon zo niet verder. Hij is vredig thuis heengegaan. Het was een fantastische hond. Het resultaat van de biopsie resulteerde in botkanker, de agressiefste vorm die er is.

samen met zohra op de mat

met elies (zus) op wandel

in de wei met pony.

Hij was maar kort bij ons maar het was een tijd om nooit meer te vergeten.
Dankjewel lieve Tommy.
Xxxxx.... Van Heleen, Elies, Marleen en Johan, Zohra, Pony, de poezen en de kipjes.